

Vive le monde

Тома Жорион е хванал престъпно ранен полет от Париж към София, предстои му пътуване до паметника на Бузлуджа, недовършения бруталистически комплекс в Шумен и празните хотели в Царево. Извинява се, че му е трудно да си подреди мислите, но за едно е винаги безпогрешен: къде и кога е правил определена снимка, какво е имало около нея, защо е привлякло вниманието му.

Автор: **Светослав Тодоров**
Фотографи: **Тома Жорион**

Докато разлиства страниците от фотокнигите си, той често говори за цветовете - вълнува го как се променят с десетилетията, как в една изоставена стая или сграда понякога вече не могат да се различат оригиналните такива. Това не означава, че забравя хората. "Ако се фокусираш само върху архитектурата, без участие на хората, разказваш само половината от историята", казва 45-годишният фотограф. От почти две десетилетия той е на път из различни страни, като Камбоджа е страната, която отключва по-нататъшните пътешествия. През 2010 г. излиза първата му фотокнига, а процесът по завършването на всяка една - от самото създаване на снимките до предпечатата - понякога отнема по пет години.

Изложбата "Следи от империи" събира част от най-интересното, което е снимал по света. Акцент са три серии, всяка от които се е превърнала във фотокнига - във *Vestiges d'Empire* той тръгва по архитектурните следи на някогашната Френска империя и снима из Виетнам, Китай, Гваделупа, стига до Индия и Камбоджа, Сенегал и Мадагаскар, с *Veduta* документира останалото от 250 изоставени дворци и вили в Италия, а в *Silencio* обединява снимки от Северна Америка и Източна Европа, като дом-паметника на Бузлуджа е на корицата на фотокнигата. Тя е и най-известното му издание - публикувана е на японски и китайски. "За японското издание смалихме формата - издателят настоя, тъй като там всеки живее в много малки апартаменти."

Месарница в Казабланка, построена през 1922 г.
На съседната страница: Скуанто, област Емили-Романя, 2017 г.

Къща, част от мрежата религиозни училища *Sœurs de Saint-Joseph de Cluny*, в зграда Сент Луи, Сенегал, построена през 1848 г.

Подтик да се отправи за първи път към Източна Европа и България преди години е снимка на Никола Михов от Бузлуджа, която вижда във френско издание. Впоследствие двамата се запознават и сега работят заедно по изложбата в София. Селекцията е и рядко изложбено показване на т.нар. urbex фотографии (от urban exploration - изследване на градската среда, обикновено изоставени структури, изградени от човека).

Безспорно най-личният проект за него е серията със сгради в някогашните френски колонии в Азия и Африка - администрации, казина, кина, хотели. Тома казва, че темата за колониализма е недостатъчно разисквана във Франция и че около нея има неудобна тишина. "Архитектурата от колониалния период ми се стори като подходящ, по-неутрален ъгъл, през който да погледна темата, отвъд типичните оценки за "добро" или "лошо". Нещо, което ме изненада в процеса е, че когато с чувство на вина казвах, че съм французин, не срещнах никакво по-особено отношение - местните (млади или стари) реагираха с безразличие към темата за колониалното им минало. Въобще не ги интересуваше."

Причините за изоставеността са обикновено сходни: финансови проблеми около поддържането им, проблеми с наследяването и собствеността. "Няма как толкова бедна страна, например като Мадагаскар, да се грижи за постройките, направени по време на френското управление." Други места го изненадват с липсата на сантимент към оцелялото във времето. "Примерно в Япония и САЩ има култ към новото, една сграда ще бъде по-скоро разрушена и издигната наново, отколкото реставрирана."

С усмивка казва, че вече няма чак толкова места по света, които би искал да посети - бил е навсякъде, където е могъл да бъде. От друга страна, иска му се да продължи темата в други посоки. "Все по-чувствителен съм към екологичните теми. Също така като че ли все повече в незавършените сгради откривам паралел с незавършеността на човешката душа, общество."

В град Папагало, област Тоскана в Италия, снимано през 2018 г.

Тома Жорион живее в родния си Париж, където напоследък се задържа по-често от обичайното - както покрай събитията от последната година, така и заради детето си. Париж е и всъщност мястото, което най-рядко снима. "Много ми е трудно да снимам средата си, правя някакви по-съзнателни опити едва през последните два-три месеца", разказва Тома. "В близост до дома ми има рехабилитационна за наркозависими и всеки ден виждам хора, които се друсат из парковете или метростанциите, идват от улицата или се връщат от нея... имам чувството, че нищо не се прави за тези хора. Това е реалност, която напоследък започвам да документирам."

Изложбата "Следи от империи", курирана от Надежда Павлова и Никола Михов, може да се посети в галерия Synthesis от 12 октомври до 4 декември.

Турът в изложбата с Тома Жорион е на 18 октомври от 18:00 ч.

Трибунал на областния президент на френската колония Шандернагор, днешен Западен Бегал в Индия. Построено през 1760 г.

Кладенец в Белгия, 2010 г.

Баскетболна зала в гимназия в Брандербург, Германия, 2010г.